

РЕШЕНИЕ

№ 9943

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20211110163131 по описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

12.06.2023 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 63131/2021 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от „ЙБ“ ЕАД (с предишна търговска фирма „ТБ“ ЕАД) срещу С Х. Ц., като се поддържа, че страните се намирали в облигационни отношения по силата на договори за мобилни услуги и договори за лизинг. Твърди, че ответника дължал суми по договорите, както следва: 1) сумата от 76,54 лева – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 620801925/09.11.2018 г. за периода от 15.11.2018 г. до 14.03.2019 г.; 2) сумата от 222,92 лева – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620801925/09.11.2018 г., поради виновно неизпълнение; 3) сумата от 275,77 лева – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 09.11.2018 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy J4 Plus Dual Pink за периода от 15.03.2019 г. до 09.10.2020 г.; 4) сумата от 81,93 лева – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 620320036/02.08.2018 г. за периода от 15.11.2018 г. до

14.03.2019 г.; 5) сумата от 170,30 лева – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620320036/02.08.2018 г., поради виновно неизпълнение; 6) сумата от 419,80 лева – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 02.08.2018 г. за мобилно устройство Samsung Galaxy J6 2018 Dual Gold; 7) сумата от 6,32 лева – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 62030987/02.08.2018 г. за периода 15.11.2018 г. до 14.03.2019 г.; 8) сумата от 100,39 лева – незаплатено задължение за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 620940675/11.12.2018 г. за периода 11.12.2018 г. до 19.02.2019 г.; 9) сумата от 369,08 лева – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620940675/11.12.2018 г., поради виновно неизпълнение; 10) сумата от 229,77 лева – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 11.12.2018 г. за мобилно устройство Samsung Galaxy A6 Plus Gold за периода 20.03.2019 г. до 11.11.2020 г. Сочи, че е изпълнил задълженията си по договорите. Навежда доводи, че е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, която била връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което имал правен интрес от предявените искове. Прави доказателствени искания за приемането на писмени доказателствени средства. Иска да бъде признато за установено, че ответника дължи претендираните суми, както и присъждането на деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е подаден отговор на исковата молба и не е изразено становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, във вр. чл. 229 ЗЕС, във вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 342, ал. 1 ТЗ.

От извършена служебно справка на основание чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ се установява, че ищецът е променил търговската си фирма, като понастоящем същата е „ЙБ“ ЕАД (с предишна търговска фирма „ТБ“ ЕАД).

Спорното материално право е обусловено от осъществяване в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** наличието на валидно възникнало облигационно между страните по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги; **2)** ищецът да е предоставил на ответника далекосъобщителни услуги; **3)** да е налице валидно уговорена неустоечна клауза; **4)** ищецът да е упражнил надлежно правото си да развали договора, поради виновно неизпълнение от страна на ответника..

По отношение договорът за лизинг спорното материално право е обусловено от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** наличието на валидно сключен договор за лизинг на мобилно устройство; **2)** ищецът да е предоставил на ответника мобилното устройство за ползване.

По делото са представените следните писмени доказателствени средства:

- Договор за мобилни услуги № 620320036/02.08.2018 г., сключен между С Х. Ц. от една страна в качеството на потребител и „ТБ“ ЕАД друга страна, в качеството на оператор. По силата на договора оператора предоставя на потребителя електронни мобилни услуги, а потребителят за задължава да заплаща последните, съобразно ползването им и уговорените в договора цени;

- Договор за Лизинг от 02.08.2018 г., сключен между „ТБ“ ЕАД от една страна, в качеството на лизингодател и С Х. Цекова от друга страна, в качеството на

лизингополучател. По силата на договора лизингодателят предоставя за ползва на лизингополучателят устройство Samsung Galaxy J6 2018 Dual Gold, а лизингополучателят се задължава да заплаща уговорените по договора лизингови вноски. Съобразно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят декларира и потвърждава, че е получил от лизингодателя устройството предмет на договора, което е във вид годен за употреба и е изрядно, като съответства на уговорените технически параметри и е комплектовано с всички документи, в това число и гаранционна карта;

- Договор за мобилни услуги № 62030987/02.08.2018 г., сключен между С Х. Ц. от една страна в качеството на потребител и „ТБ“ ЕАД друга страна, в качеството на оператор. По силата на договора оператора предоставя на потребителя електронни мобилни услуги, а потребителят за задължава да заплаща последните, съобразно ползването им и уговорените в договора цени;

- Договор за мобилни услуги № 620801925/09.11.2018 г., сключен между С Х. Ц. от една страна в качеството на потребител и „ТБ“ ЕАД друга страна, в качеството на оператор. По силата на договора оператора предоставя на потребителя електронни мобилни услуги, а потребителят за задължава да заплаща последните, съобразно ползването им и уговорените в договора цени;

- Договор за Лизинг от 09.11.2018 г., сключен между „ТБ“ ЕАД от една страна, в качеството на лизингодател и С Х. Цекова от друга страна, в качеството на лизингополучател. По силата на договора лизингодателят предоставя за ползва на лизингополучателят устройство Samsung Galaxy J4 Plus Dual Pink, а лизингополучателят се задължава да заплаща уговорените по договора лизингови вноски. Съобразно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят декларира и потвърждава, че е получил от лизингодателя устройството предмет на договора, което е във вид годен за употреба и е изрядно, като съответства на уговорените технически параметри и е комплектовано с всички документи, в това число и гаранционна карта;

- Договор за мобилни услуги № 620940675/11.12.2018 г., сключен между С Х. Ц. от една страна в качеството на потребител и „ТБ“ ЕАД друга страна, в качеството на оператор. По силата на договора оператора предоставя на потребителя електронни мобилни услуги, а потребителят за задължава да заплаща последните, съобразно ползването им и уговорените в договора цени;

- Договор за Лизинг от 11.12.2018 г., сключен между „ТБ“ ЕАД от една страна, в качеството на лизингодател и С Х. Цекова от друга страна, в качеството на лизингополучател. По силата на договора лизингодателят предоставя за ползва на лизингополучателят устройство Samsung Galaxy A6 Plus Gold, а лизингополучателят се задължава да заплаща уговорените по договора лизингови вноски. Съобразно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят декларира и потвърждава, че е получил от лизингодателя устройството предмет на договора, което е във вид годен за употреба и е изрядно, като съответства на уговорените технически параметри и е комплектовано с всички документи, в това число и гаранционна карта.

Договорът за мобилни услуги е частен диспозитивен документ, който е подписан от страните, като при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, последният обвързва страните с оглед обективирани в договора изявления и произтичащите от това права и задължения – арг. чл. 180 ГПК.

По правната си същност договорът за предоставяне на мобилни услуги представлявала двустранен, консенсуален, възмезден, комутативен договор по силата на който за мобилният оператор се пораждат следните облигационни задължения: 1) да предостави „електронна съобщителна услуга“ по смисъла на § 1, т. 17 ДРЗЕС – т.е. услуга

включваща пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване; 2) да изпълни точно – в количествен, качествен и темпорален аспект с грижата на добрия търговец (арг. чл. 302 ТЗ), така че да осигури безпрепятствена възможност на насрещната страна да ползва реално от предоставената услуга. А за насрещната страна по договора се поражда задължението да заплати ползваното количество електронни съобщителни услуги – за мобилна телефония, мобилни съобщения и мобилен интернет.

Настоящият съдебен състав счита, че по делото не са ангажирани никакви доказателства, че твърдените мобилни услуги са реално предоставени. Издаването на едностранно подписани от ищеца фактури и сметки, каквито са представени в хода на производството, нямат доказателствената сила да установят пълно и главно обстоятелството, че ответникът реално е ползвал мобилните услуги, респ. че е имал възможност да ги ползвал, поради което същият **не дължи** да заплати съответното потребление или абонаментен план. Тъй като ищецът носи доказателствената тежест да установи този факт пълно и главно, то с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, настоящият съдебен състав следва да приеме неустановеният факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. Този извод на настоящият съдебен състав се извежда и *ex definitione* от определителната правна норма на § 1, т. 17 ДРЗЕС, според която „електронна съобщителна услуга“ е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи. Тоест по дефиниция ищецът, следва да установи, че е предоставил възможността ответника да ползва съответната мобилна мрежа до която е доставил сигнал, радиоразпръскване и т.н.

Следователно, тъй като не са доказани материалните предпоставки обосноваващи претенцията по исковете за заплащане на цената за ползвани мобилни далекосъобщителни услуги, то същите се явяват неоснователни и като такива трябва да бъдат отхвърлени.

Претенцията за заплащане на неустойката е обусловена от доказването, че между страните е имало валидно възникнало облигационно отношение на основание твърдения договор, което ищецът да е развалил, поради което съобразно клаузите на договора да се дължи неустойка за разваляне – неправилно именувана от ищеца неустойка за прекратяване, тъй като твърдяното неизпълнение на договора обуславя неговото разваляне, а не прекратяването му. В случая липсват доказателства, че договорът за мобилни услуги е развален по реда на чл. 87 ЗЗД, респ. въз основа на договорна комисорна клауза. Нещо повече, с оглед липсата на доказване от страна на ищеца, че е изпълнил задължението си да предостави на ответника уговорените мобилни услуги, то следва да се приеме, че същият не е бил изправна страна, а договорът може да бъде развален само от изправната страна. При

това положение, доколкото съдът следва да приеме недоказаните обстоятелства за несъществуващи в обективната действителност (арг. чл. 154, ал. 1 ГПК), то предявената претенция се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По отношение претенциите за заплащане на незаплатени лизингови вноски за предоставени устройства, съдът като взе предвид събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност намира следното:

Договорът за лизинг е частен диспозитивен документ, който е подписан от страните, като при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, последният обвързва страните с оглед обективирани в договора изявления и произтичащите от това права и задължения – арг. чл. 180 ГПК.

В случая с оглед неоспорената клауза на чл. 4 от договорите и при извършено граматическо, систематично и телеологическо тълкуване, съдът намира, че претенцията е доказана в достатъчна степен, за да изпълни стандарта на доказателствената тежест за пълно и главно доказване. Тоест – по делото в достатъчна степен ищецът е доказал факта на предаването на лизинговите вещи за ползване.

По делото не са ангажирани, респ. събрани доказателства, че ответникът е заплатил дължимите суми, поради което и с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

Следователно искове за заплащане на лизингови вноски са основателни и като такива следва да бъдат уважени.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендират разноски разполагат и двете страни.

Ищецът е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че действително е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съобразно уважената част от исквете следва да му се присъди сумата от 616,02 лева, представляващи деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното и заповедното производство.

Ответницата не е поискала присъждането на деловодни разноски и не е доказала, че действително е сторила такива, поради което не следва да ѝ се присъждат деловодни разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК – съобразно отхвърлената част от исквете.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „ЙБ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. (с предишна търговска фирма „ТБ“ ЕАД) **срещу** С Х. Ц., ЕГН:, с адрес: гр., за признаване за установено на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, във вр. чл. 229 ЗЕС, във вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, че С Х. Ц., ЕГН: дължи на „ЙБ ЕАД, ЕИК:, следните парични вземания: **сумата от 76,54 лева** – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 620801925/09.11.2018 г. за периода от 15.11.2018 г. до 14.03.2019 г., както и **сумата от 222,92 лева** – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620801925/09.11.2018 г., поради виновно неизпълнение, както и **сумата от 81,93 лева** – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор

за мобилни услуги № 620320036/02.08.2018 г. за периода от 15.11.2018 г. до 14.03.2019 г., както и **сумата от 170,30 лева** – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620320036/02.08.2018 г., поради виновно неизпълнение, както и **сумата от 6,32 лева** – незаплатени задължения за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 62030987/02.08.2018 г. за периода 15.11.2018 г. до 14.03.2019 г., както и **сумата от 100,39 лева** – незаплатено задължение за ползвани мобилни услуги по Договор за мобилни услуги № 620940675/11.12.2018 г. за периода 11.12.2018 г. до 19.02.2019 г., както и **сумата от 369,08 лева** – неустойка за разваляне на Договор за мобилни услуги № 620940675/11.12.2018 г., поради виновно неизпълнение, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 11.02.2021 г. по ч. гр. д. № 59807/2020 г. по описа на СРС, II Г. О., 156-ти състав.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С Х. Ц., ЕГН: *****, с адрес: гр., **че дължи на** „ЙБ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. (с предишна търговска фирма „ТБ“ ЕАД), на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, във вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ, **сумата от 275,77 лева** – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 09.11.2018 г. на мобилно устройство Samsung Galaxy J4 Plus Dual Pink, за периода от 15.03.2019 г. до 09.10.2020 г., **както и сумата от 419,80 лева** – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 02.08.2018 г. за мобилно устройство Samsung Galaxy J6 2018 Dual Gold за периода от 15.03.2019 г. до 02.07.2020 г., както и сумата от **сумата от 229,77 лева** – незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 11.12.2018 г. за мобилно устройство Samsung Galaxy A6 Plus Gold за периода 20.03.2019 г. до 11.11.2020 г., **ведно** със законната лихва върху тези главници от 30.11.2020 г. (датата на подаването на заявлението за издаването на заповед за изпълнение) до окончателното плащане, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 11.02.2021 г. по ч. гр. д. № 59807/2020 г. по описа на СРС, II Г. О., 156-ти състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С Х. Ц., ЕГН: *****, **да заплати на** „ЙБ ЕАД, ЕИК:, **сумата от 616,02 лева**, представляващи деловодни разноси и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното и заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните пред Софийският градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____